

Vedoželjna, ki hoče vse poskusiti

V najnovejši nadaljevanke *Lepo je biti sosed*, ki na male ekrane prihaja v ponedeljek, živahno sosedo Silvijo Špeh igra Vesna Pernarčič Žunić, igralka Prešernovega gledališča iz Kranja.

Sediva tule v gledališki garderobi, kjer sem vas ujel pred pripravami za ... kaj že?

"Danes imamo obnovitveno vajo za muzikal *Moje pesmi moje sanje*, katere premiera je bila ob koncu lanske sezone. Te dni bomo igrali nekaj abonmajskih predstav, kasneje pa gre pričakovati še številne ponovitve ..."

Obnovitveno vajo, to je tako mimogrede? V muzikalu sicer igrate glavno vlogo guvernante Marije.

"Kje pa, sploh ni mimogrede. Danes bo še zelo naporno, saj gre v predstavi za kombinacijo igre, petja in plesa, za kar je potrebna še posebna koncentracija."

Trenutno pa ste zaposleni tudi s snemanjem nove televizijske nadaljevanke *Lepo je biti sosed*. Kako usklajujete termine?

"Zaenkrat kar gre, saj trenutno nisem vključena v nobeno novo predstavo v kranjskem gledališču, tako da imam čas za snemanja, ki pa so tako ali tako večinoma čez konec tedna. Najbrž bo več prilagajanja potrebno januarja, ko začnem delati novo predstavo."

Posluh za dodatne igralske angažmaje v gledališču na srečo je?

"Imamo srečo, da nas ravnatelj Borut Veselko pri tem razume. Vedeti moramo le, da je gledališče, kjer smo zaposleni, na prvem mestu, saj naši dodatni angažmaji ne smejo motiti dela v matičnem gledališču."

Televizijske nadaljevanke, kot je *Lepo je biti sosed*, so v zadnjih letih pri nas v modi. Ne preveč igralcev, tematika medčloveških odnosov, kjer so tudi manj prijetne stvari prikazane na komičen način ... Scenarij je pisal večkratni Grumov nagrajenec Rok Vilčnik.

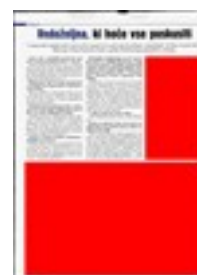
"Slovenski scenarij je prirejen po besedilu slovaške nadaljevanke, ki je tam menda prava uspešnica. V slovensko okolje jo je odlično priredil Rok. Dialogi so super, hkrati pa razveseljuje dejstvo, da imamo pri delu igralci dovolj proste roke, da lahko čim bolj odigramo tudi glede na svoj občutek in izkušnje. Rok je zagotovilo, da ne gre za nekaj pocenskega in tudi zato sem vlogo sprejela."

V ekipi je tudi sicer pevka Anika ...

"Zelo simpatična punca. Kar v redu sodelujemo."

Kakšen je občutek, kako vam uspeva nadaljevanke? Kaj strahu, kako bo zadeva izpadla na televiziji?

"Jasno, da ga nekaj je. Dober prijatelj je celo rekel, e tako daleč si padla, da nadaljevanke snemaš. A se sama ne obremenjujem s tem, saj kot sem rekla, zadeva ni nič slabša kot kakšna druga komedija, ki jih delamo v gledališču. Igralska zasedba je odlična, tu so še Alojz Svete, Gorazd Žilavec, Maša Židanik Bjelobrk ..., lahko pa rečem, da je tudi produkcija na kar se da vi-

soki ravni. Rada snemam to nadaljevanko, fino se imamo, nikoli pa ne veš, kako bo izpadlo na televiziji. Ah, ponavadi se niti ne gledam.”

V nadaljevanju igrate Silvijo Špeh. Ste pa dobili priimek ...

”Hecen no. Največji problem imam sicer z jezikom, saj je Silvija madžarskega porekla. Že ko sem brala scenarij, sem prosila, če bi lahko kateri koli drugi jezik, samo ne madžarski, ker mi je ta še najmanj znan. Pa so rekli, da madžarsko ravno zato, ker ta doslej v podobnih projektih ostaja še precej neizkoriščen. Potem sem se študijsko poglobila v madžarščino, se učila s kolegico Alido Bevk, ki je tudi na pol Madžarka, prav nam pride, ker sta tudi režiser Aleš in soigralec Gorazd Prekmurca.”

Petja v tej ”soseščini” ni?

”Ne. Razen uvodnega songa. Jaz nič ne pojem.”

Pa vendarle dobre pevske sposobnosti jo poleg igre še ena od vaših odlik ... Predstavi o Edith Piaf in sedaj še Franu Milčinskem Ježku sta doživeli že mnogo ponovitev. Igrali ste v muzikalu Kabaret v Mestnem gledališču Ljubljanskem ...

”Mislim, da sem nekje med študijem na akademiji v sebi odkrila željo po petju. Odkrila do te mere, da sem hotela to mojo sposobnost razvijati naprej. Od takrat naprej sem kar precej delala na tem. Ko sem igrala v Trstu, smo ime-

Soigralki v Prešernovem gledališču Vesna Pernarčič Žunič in Vesna Slapar v predstavi *Moje pesmi moje sanje*

li kar nekaj predstav s petjem in odločila sem se, da se začnem izpopolnjevati na pevskem področju. Potem je prišla predstava o Edith Piaf, pa *Kabaret*. Tudi sedaj hodim na zasebne lekcije petja k Niki Vipotnik."

V pretekli sezoni ste nastopali v skečih pri Mariovem Spet doma, odigrali ste nekaj odličnih komičnih vlog, prejeli nagrade žlahtne komedijantke na Dnevih komedije v Celju ..., po drugi strani pa ste navduševali v dramah, kot so Nora Nora, Strniševe Žabe ... Pa vendarle, imate občutek, da že dobivate nalepko "odlična za komedije"?

"Imam. Nad tem sicer nisem ravno navdušena, ampak ... Res znam biti duhovita, znam peti, znam pa biti tudi marsikaj drugega."

To dokazujete na vsakem koraku. Kot bi imeli eno življenje v Prešernovem gledališču, drugo izven njega in tretje doma v družini ...

"Moram reči, da mi ta raznolikost dela zelo ustreza. Samo en teater bi me najbrž kar utesnjeval."

Ste pretirano delavni v življenju?

"Ah, kje pa. V bistvu sem zelo ležeren človek, rada doma ležem na kavč ... Čeprav zadnjih pet let skorajda nisem, ha, ha. Načeloma nisem preveč ambiciozen človek, ampak potrudim se, da počnem stvari, ki jih rada počnem. Včasih potem prepozno opazim, da sem vzela preveč stvari naenkrat. Hočem namreč vse poskusiti in da mi to uspe, sem in tja sklenem tudi kakšen fajn kompromis. Ko smo v MGL delali *Kabaret*, smo hkrati v Kranju postavljali *Žabe*. Tako sem hodila z ene vaje na drugo in takrat je bilo res naporno. Sem zelo znanja željna oseba in prav tako igralka. Rada bi se preizkusila na mnogih področjih, da vidim, česa sem sposobna. Hja, in potem me včasih nese ..."

Vaje za novo predstavo vas torej čakajo šele po novem letu ... torej je jesen dokaj mirna?

"Mirna. Igram tekoče predstave. Potem sta tu obe predstavi o Edith Piaf in Ježku, prvo sem ponovila že več kot stokrat, Ježek pa gre tudi že proti 50. Z obema predstavama bom odslej imela domicil v City teatru v BTC-ju. Z Urošem Rakovcem pripravljava priredbe slovenskih popevk na nov način ... Sicer pa se bomo še to jesen iz Pirnič preselili v Center Ljubljane."

Z dežele nazaj v mesto?

"Pred dvema letoma, ko smo prišli v Pirniče, smo razmišljali, da bo fino: otroci, hiška, vrt ... potem pa smo vsak dan bolj ugotavljali, da sodimo v center."

In ne za travo kositi ...

"Ha, ha. Lahko bi tako rekla. Pri mojem urniku, če mi verjameš ali ne, košnja trave odpade. Predvsem pa je problem, da se je prav za vsako stvar treba nekam peljat. Tako smo se odločili prodati hišo in preseliti v center Ljubljane. Seveda pa mi bodo Pirniče ostale v lepem spominu."

Glede na to, da vas ima kamera očitno kar rada, vas lahko pričakujemo tudi v kakšnem slovenskem filmu? Sodelovanje v nadaljevalnih referenca?

"Pri nas ni tako. Nasprotno, zdaj me verjetno ne bodo več iskali. Nekaj avdicij sem že dala skozi, sem pa letos prvič v karieri imela manjšo vlogo v zadnjem Šterkovem filmu."

Igor Kavčič